

ser, og julehandelen eksploderer osv. – og man så samtidig ser, at tingene i det offentlige ikke følger med i den vækst, oplever, at der ikke bliver gjort ordentlig rent på sygehuse, at der ikke er ny maling på skolerne og heller ikke nye skolebøger eller noget, og i det hele taget oplever, at den offentlige service udhules i forhold til den generelle vækst i samfundet, så bliver der et pres på at få forsikringsløsninger og private løsninger.

Det er jo det, vi kan se med, at flere og flere tegner sundhedsforsikringer, så de kommer over på privathospitaler, at flere sætter deres børn i privatskoler osv. Og dermed skaber regeringen et helt andet Danmark end det velfærds-samfund, som flere generationer har brugt kræfter på at bygge op.

Det bliver et samfund, hvor de, der har råd, de, der er inde på arbejdsmarkedet, kan have forsikringsordninger og brugerbetaling, mens de, der ikke har råd, er henvist til nogle udhulede offentlige tilbud. Det hænger jo nøje sammen med kommunernes økonomi, fordi kommunerne forgæves prøver at leve op til at skabe en ordentlig offentlig service, men de må ikke for regeringen. De skal overholde den dikterede lavvækstramme.

Senest er det jo ikke bare et spørgsmål om, hvad kommunerne må have af indtægter, men også hvad de må bruge af penge, og med udlig-ningsreformen gør man Thors hammer permanent, så selv om kommunerne sælger ud af arvesølvet og får penge, så må de ikke bruge dem på at levere en ordentlig offentlig service til borgerne.

Det er jo ikke, fordi vi står i en økonomisk situation, hvor vi mangler penge i samfundet. Tværtimod har vi utrolig mange penge. Vi har råd til en god velfærd. Vi kunne vælge at sige, at vi udbygger velfærdssamfundet, at vi lader væksten i den offentlige service, væksten ude i kommunerne følge væksten i privatforbruget. Vi kunne vælge at fordele arbejdet, få ansat nogle af de mange arbejdsløse pædagoger og pædagogmedhjælpere til at tage sig af vores børn, ansætte mange flere hjemmehjælpere til at tage sig af de ældre osv.

Det vil stort set ikke koste noget for de offentlige kasser, fordi vi ville spare dagpengene, men regeringen vil ikke være med til at sende penge ud til kommunerne, så man reelt kan levere en ordentlig offentlig service, og så man reelt også kan have et kommunalt selvstyre.

Det er dybt problematisk, at man så ikke engang vil stå ved det, at man ikke engang offentligt fra regeringen vil sige, hvad det er for en samfund, man ønsker, lige bortset fra beskæftigelsesministeren, der en gang imellem fortæller om, hvad det egentlig er, man arbejder på, at man ønsker privatisering, markedsføring, og et samfund, der ser helt anderledes ud med hensyn til fordelingen.

Kl. 15.00

Jeg synes, det ville klæde regeringen, at den ærligt fortæller det, så vi kunne have en åben debat, også om hvad det er for rammer, der stilles til rådighed for det kommunale selvstyre. For når kommunerne ikke har økonomi til at levere en ordentlig service, så bliver det til, at man ude i kommunerne i stedet skal vælge, om det er offentlig service til børnene eller de ældre, man skal skære på.

Heldigvis er der jo flere og flere, der protesterer, og jeg håber, at vi også herhjemme kan se store mobiliseringer, som man har set både i Tyskland og Frankrig, imod de nedskæringer af velfærdssamfundet, som regeringen og Dansk Folkeparti er i gang med.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg har siddet og lyttet til fru Line Barfods indlæg, og hvad enten der kommer med et indlæg fra talerstolen eller stilles et spørgsmål hernedefra, så kører det på det på den samme melodi. Det er næsten som en gramfonplade, der kører i den samme rille. Man skal løfte pickuppen for at få den til at køre i en ny rille.

Det, som er hele hovedbudskabet fra Enhedslisten, er et dansk samfund, der er på vej til at gå fuldstændig nedenom og hjem. Der bruges udtrykket, at velfærd er truet, at den offentlige service er forfærdelig og at de offentlige tilbud udhules, uden at der sådan kommes med nogle meget konkrete eksempler.

Jeg vil godt spørge, om vi ikke har pasningsgaranti i Danmark for børn. Har vi ikke også gode muligheder for vore ældre? Og jeg kunne blive ved. Alle folks børn går jo også stadig væk i skole endnu. Det, der ligesom kom en syrlig bemærkning om, nemlig at nogen søger til private skoler, synes jeg da ikke der er nogen grund til at være ked af. Det kunne jo være, at fru Line Barfod selv fik lyst til at sætte sit barn i en privat skole en dag.